

Forsamling. Med disse faa Ord tillader jeg mig at anbefale dette Endringsforslag til Thingets og Regjeringens Velvilje.

Frolund: Jeg havde betænkt at sige nogle Ord til Forsvar for det Forslag, som jeg har stillet, og som nu er under Forhandling; men jeg seer, at jeg har taget Feil af Stemningen her i Thinget. Jeg seer, at man er opsat paa at tage Udkastet, som det foreligger, og jeg vilde derfor ansee det for at være at spille Tiden, at sige noget Ord om mit Forslag. Enhver kjender Danmarks Riges Grundlov; det, der nu foreligger, er Kjernepunktet i den, og Spørgsmaalet er her: vil man beholde Grundloven eller ikke. Det maa jeg henstille. Jeg skal ikke sige et Ord til Forsvar for mit Forslag.

Møller: Jeg har tilladt mig i Forening med et andet Medlem at stille et Par Endringsforslag, som jeg vilde ønske kunde vinde det høie Things Bifald. Det første gaaer ud paa at tage de Kongevalgte bort. Jeg kan ikke ret forstaae, hvorfor Landstinget skulde forsøges med 12 kongevalgte Medlemmer. Skulde det være for at gjøre Landstinget mere konservativt, da behøves det ikke; det er vist konservativt nok, efter min Mening for konservativt. Skulde det være for, som min ærede Nabo (Rasmusen) sagde, at befæste Kongedømmet, saa mener jeg, at af den Grund behøves det vist heller ikke. Det er vist neppe denne Bei, vi bør gaae for at befæste dette. Det har viist sig i en Række af Aar, at det var unødvendigt, og de Kongevalgte ere tillige en Forøgelse af Repræsentationen, som vi vist bør undgaae såavidt muligt, da det medfører en Forøgelse i Udgifter, som vi nok kunde trænge til at spare. — Det andet Forslag gaaer ud paa at tage Pengemulcterne bort for de Høiestbestatte, de selvskrevne Valgmænd. Det er mig heelt unaturligt eller uretfærdigt, at der skal lægges en Pengemulct paa, at de ikke udøve deres Ret; jeg synes, at det maa være en Mand's egen Sag, om han vil udøve sine Retigheder, og at der ikke bør dicteres ham en Mulct, naar han ikke gjør det; thi have de ikke mere Interesse for Statens Anliggender,

end at de skulle drives afsted ved en Mulct, saa siger jeg: Lad dem da i Guds Navn blive hjemme. Der er et gammelt Ordsprog, som siger: Den Hund, der drives i Skoven, han bider ikke mange Dyr. Derimod er det en anden Sag med Valgmændene. De have en Forpligtelse ligeoverfor deres Valgere, og den maae de naturligtvis udføre; der kan ikke være Tale om Andet; de tage jo selv mod Valg, og derfor maae de ogsaa møde og udføre det Hverv, de have paataget sig. Jeg antager, at jeg selv kommer til at høre til de Høiestbestatte, og det vilde gjøre mig ondt, om jeg engang ikke kunde møde til Valget, og jeg skulde beklage, om jeg i saa Tilfælde skulde blive idømt en høi Mulct. Jeg skal forøvrigt ikke trætte det høie Thing, men skal blot anbefale de af mig stillede Endringsforslag.

J. Jørgensen: Jeg skal blot gjøre et Par korte Bemærkninger. Først skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det tredje af de af mig stillede Endringsforslag maa dele Skæbne med de to første, hvorimod det fjerde staaer uafhængigt af hine og vil kunne afstemmes særskilt. Dette var ogsaa — hvis jeg hørte rigtigt — den ærede Formands Mening.

Formanden: Det er en Selvfølge, at det sidste Forslag angaaende Mulctbestemmelsen vil komme under særlig Afstemning, da det ikke staaer i Forbindelse med de andre Endringsforslag.

J. Jørgensen: Det var ogsaa det, jeg tænkte. Med Hensyn til det Par Endringsforslag, som jeg har stillet i Forbindelse med den sidste ærede Taler (Møller), skal jeg forøvrigt ikke videre omtale Grunden til, at jeg har stillet dem, men skal blot udtale, at efter min Mening høre Kongevalgte aldeles ikke hjemme i en Folkforsamling. Hvis man vil høre Folkets Røst, er det aldeles unaturligt, at Regjeringen udnævner Medlemmer. Hvad det sidste Forslag om Mulctbestemmelsen angaaer, da finder jeg en saadan Bestemmelse saa unaturlig og upassende, at jeg ikke har kunnet Andet end stille dette Forslag, naar jeg stillede